

4. Kolmannella valitusperusteellaan valittaja vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen vaatiessaan, että päätöksen perustelussa täsmennetään, millä tavoin kullakin (kielteisellä) kommentilla on ollut vaikutusta kullekin alaperusteelle ja alakohdalle annettuihin pisteisiin, ja se on sellaisenaan soveltanut tiukempaa perustetta perusteluvelvollisuuteen kuin unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä johtuu. Tästä syystä unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen kumotessaan riidanalaisen päätöksen yleisen varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä SEUT 296 artiklan kanssa, rikkomisen perusteella.
5. Neljännellä valitusperusteellaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen myöntäessään ensimmäisen oikeusasteen ensimmäiselle kantajalle vahingonkorvausta, koska yhtä unionin toimielinten sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun synnyttävistä kumulatiivisista edellytyksistä (eli lainvastaisen menettelyn olemassaoloa) ei ole osoitettu. Toissijaisesti valittaja väittää, että vaikka EUIPO:n valituksesta olisi hyväksyttävä vain ensimmäinen valitusperuste, valituksenalainen tuomio olisi silti kumottava siltä osin kuin siinä asetetaan velvoite maksaa vahingonkorvausta, koska tässä asiassa ei ole osoitettu lainvastaisen menettelyn (ilmeinen arviointivirhe ja perustelujen puuttuminen) ja väitetyn vahingon välistä syy-yhteyttä. Toissijaisesti valittaja on osoittanut, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen myöntäessään vahingonkorvausta mahdollisuuden menetyksen perusteella, koska tällaista perustelua vahingonkorvauksen myöntämiselle ei voida pitää jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisenä yleisenä periaatteena, ja se on siten rikkonut SEUT 340 artiklan nimenomaista määräystä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 14.7.2016 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne v. Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

(Asia C-393/16)

(2016/C 402/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Vastaaja: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Muu osapuoli: Galana NV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ 118 m artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohtaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽²⁾ 103 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohtaa tulkittava siten, että niitä sovelletaan myös silloin, kun suojattua alkuperänimitystä käytetään sellaisen eritelmää vastaamattoman elintarvikkeen nimessä, johon on lisätty eritelmää vastaava ainesosa?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 m artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohtaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 103 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohtaa tulkittava siten, että suojatun alkuperänimityksen käyttö osana eritelmää vastaamattoman sellaisen elintarvikkeen nimitystä, johon on lisätty eritelmää vastaava ainesosa, on alkuperänimityksen maineen hyväksikäyttöä, kun elintarvikkeen nimi vastaa kohdeyleisössä vallitsevia nimitystapoja ja ainesosaa on lisätty riittävä määrä olennaisen ominaisuuden antamiseksi tuotteelle?
- 3) Onko asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 m artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 103 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että suojatun alkuperänimityksen käyttö toisessa ennakkoratkaisukysymyksessä kuvatuissa olosuhteissa tarkoittaa lainvastaista väärinkäyttöä, jäljittelyä tai miellelyhtymää?

- 4) Onko asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 m artiklan 2 kohdan c alakohtaa ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 103 artiklan 2 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että niitä voidaan soveltaa ainoastaan väärin tai harhaanjohtaviin tietoihin, jotka ovat omiaan synnyttämään kohdeyleisössä väärän kuvan tuotteen maantieteellisestä alkuperästä?

(¹) Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 (EUVL 2007, L 299, s. 1).

(²) Maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 1.8.2016 – Hansruedi Raimund v. Michaela Aigner

(Asia C-425/16)

(2016/C 402/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Hansruedi Raimund

Vastapuoli: Michaela Aigner

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko EU-tavaramerkkiä koskeva loukkauskanne (asetuksen (EY) 207/2009 (¹), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2015/2424, 96 artiklan a alakohta) hylätä vilpillisessä mielessä tehtyä tavaramerkkihakemusta koskevan väitteen johdosta (asetuksen (EY) 207/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2015/2424, 52 artiklan 1 kohdan b alakohta), jos vastaaja on nostanut perustellun vastakanteen, joka koskee unionin tavaramerkin mitättömäksi julistamista (asetuksen (EY) 207/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2015/2424, 99 artiklan 1 kohta), mutta tuomioistuin ei ole vielä ratkaissut tätä vastakannetta?
- 2) Jos näin ei ole: voiko tuomioistuin hylätä loukkauskanteen vilpillisessä mielessä tehtyä tavaramerkkihakemusta koskevan väitteen johdosta, jos se samanaikaisesti hyväksyy mitättömäksi julistamista koskevan vastakanteen, vai onko sen odotettava loukkauskannetta ratkaistessaan ainakin vastakannetta koskevan ratkaisun lainvoimaiseksi tulemistä?

(¹) Henkilönsuojaimista ja neuvoston direktiivin 89/686/ETY kumoamisesta 9.3.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EUVL 2016, L 81, s. 51).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Espanja) on esittänyt 2.8.2016 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) v. José Blanco Marqués

(Asia C-431/16)

(2016/C 402/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León